

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iohannis de trittenhem abbatis spanhemensis ordinis
sancti benedicti de obseruantia burßfeldensi. liber
lugubris. de statu et ruina monastici ordinis**

Trithemius, Johannes

[Mainz], [nach 11.IV. 1493]

Que[m]admodu[m] his dime[n]brationibus monachor[um] apostas tantum
obuiandum sit. Cap[itulum] v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31359

qd mereatur ip̄e cōsideret. Longo iam satis sermone in transgressores ordinis nostri v̄si sumus: ad ea que restat nūc veniamus.

Quēadmodū his diuinēbratio- nibus monachoꝝ apostas- tantium obuiandum sit.

Cap. V.

Ulamq; et animus et ipsa necessitas contra destructores ordinis nr̄i copiam offerat inueniendi: tamen cū p̄sentes nō sint: q̄ exhortacionib; ad penitentiā renocentur: satis in eos dicitū existimo. Insensati sunt em̄ quicūq; ordinis sui honore tam nefarie oꝫprimūt: quibus nō verbis tantū sed operib; censeo resistendū. Hā qui deū nō timent: nr̄is cobortacionib; minime acquiescent. Exā nūc reuerendissimi patres. q̄ ad decorē ordinis nr̄i capituloiter cōueniunt: q̄ p̄rō instauracōne eius laboratis: ad mentē reducite pristinū illius statū. et in quantā sit deuolutus calamitatē hoc tpe cōsiderate. Ecce de manib; sancti bendedicti cenobia rapiuntur: ordo noster ab inimicis dei in circuitu destruitur: ad seculū monachi reuertuntur: regionē nostrā lacerat impīj: bōnis nr̄is donantur alieni. Quid loquar de bellis intestinis: qd referā de malis ciui libus? Mirū nō est (patres attendite) si foris cōfundimur: q̄ a nr̄is incus laceramur. Abbates nr̄i cōtra disciplinā calcitrāt: vnitatē ordinis lacerāt: statuta capitulo rū negligūt: visitacōnes spēnunt: censuras v̄ras (o patres) contemnūt. Hos nisi quātocius ad obseruantia regularē studeatis reducere: non dū sub ordine poteritis retinere. Quid ergo dissimulatis? Quousq; dormitis? Quādo euigilabitis? Quādo p̄ hereditate sancti bendedicti pugnabitis? O patres patres armate vos zelo dei. ordinis et discipline qr tempus est: pugnate p̄ legitimis v̄ris: iura sanctitatis defendite: cōtra trāstitutiones ordinis viriliter state. Ecce iam ab ordine nr̄o in sola puina maguntina sex monasteria nr̄is temporib; translata.

odin

38.

sunt: et nisi aliter vlgilemus grauiora dāmina īdles pā
tiemur. Sic nobis dissimulatibus (ne dicā torpentibꝫ) Horatius
ordo paulatim minuitur; quousqꝫ tandem ex toto dissipet
Cur tantis periculis nō obuiamus? An pereūtibus cen
teris: nos de securitate sapienter cōfidimus? Nōne vera
citer dixit poeta. Tu ares agitur paries cū proximus ar
det? Illis heri: nobis simile cras īmīnebat periculū.
Unusquisqꝫ vestrū (nō dubito) monasteriū suū diligit;
et nullatenus cōsentiret ab ordine illud trāsserri: adeo ut
non solū p̄sente sed etiā futurā eius felicitatem in annos
eternos cupiat dilatari. Quare ergo nō defenditis cōmu
niter: qđ singulariter timetis amittere? Clercor patres
ne in hac dissimulacōne pessima: nr̄a tenacitas arguat.
Diligimus nummū: et amittimus cenobiū. Dēcūimus
paucas expensas: et p̄dimus latas māsiones. Pécunia
modicam non volumus exponere: et abundātissima ce
nobia patimur ab ordine ad exteror transire. Utilitatī
cōmuni priuata cōmoda p̄ponimus: et honorē ordinis
cōseruare non curamus. Mūltā dicimus. multa p̄ vtil
defensione ordinis cōcludimus: sed exponere denarios
omnes formidamus. O zelus debilis: quē tenacitas inn
utilem facit. Si pécunia p̄ fratribꝫ nr̄is nō tribuimus:
quando vitā exponemus? Si p̄ conseruatione ordinis
expensas pauculas nō cōferimus: quando corpora tri
buemus? Qui in modico tenar est: quādo liberalis in
magno erit? Ad vos nūc loquar patres: qui ordini sub
uenire in tantis periculis constituto dissimulatis. Beau
tus benedictus ex pauperibus vos diuites fecit: iā a vo
bis elemosynā petit. et (proh pudor) nō accipit. Ecce qđ
multi r̄periūntur e nobis (qđ venia dixerim) qui substā
tiam lētibꝫ partiūntur psonis: auibus. cāribusqꝫ cōuī
ma parant: parentes et cognatos suos de bonis mona
steriū ditant: r̄eliqua in vanis voluptuosisqꝫ commissa
tionibus dilapidant. Pauci sunt qui desolationem ordi
nis nostri doleant: pauciores de remedio cogitāt: pau
cius auxilia submīstrāt. Siccine ordo sacer benedicti

D q

l. agrum. a minor

ratio miliz

39 quondam inter omnes excellentissimus: ab hostiis incursione defenditur. E vigilante patres quando vigilantia prouest: ne vos sero dormitasse peniteat. Intueamini ordinum alioꝝ professores. qꝝ sollicite. qꝝ zelose. qꝝ cōstanter. iura. priuilegia. cenobia religionis sue defendant: nō parcent expensis: neqꝝ laboribus. neqꝝ contributionibus: ut ordines suos in vigore cōseruent. Numquid illis inferiores es? Numquid mendicantibꝫ pauperiores? Si numerū cenobioꝫ ordinis cōsiderare libeat. plures sumus: si substantia rerū temporalium ditiones: si vim et auctoritate indubie p̄stantiores. Quid nobis deficit: (pter zelū et constantiam) qđ illis assit? Cur ergo hesitamus? Cur inerti ocio languescimus? Quare pro defensione ordinis nři nō vigilamus? Fescitis (o patres) quoniā vigilabimur iura subueniūt? Non est bona patientia. qua dei honor negligitur: cultus illi debitus minuitur: integritas ordinis sancti violatur. Quid dicā? Doletis iam trāslata cenobia: et tamen nō assumitis seruare trāsserenda. An reponitis priuata cōmunibꝫ: idcirco zelus vester partī fructificat. Unusqꝫ nostrū vt video se tutum existimat si ardente domus proximi. suis nō illico paries incalefacat. Sed o fatuas: sed o merito vituperāda stulticia. Qui tot inuolutus periculis de securitate sua modo erigitur: post paululū lapsus. se plangere coget. Nos ergo patres. si domus iūras ab incendio illesas seruare cupimus: igni cū aqua dū longe distat occurramus. Nam si flāma usqꝫ ad vicina trāsire p̄mittit: de remedio nimis tarde cogitatur. Hinc poeta dicit. Principis obsta. sero medicina paratur: dum mala q̄ longas cōualuere moras. Pericula dissimulata ex tpe roborantur: et qđ in principio curā facta recipit: paulatim incurabile efficit vulnus. Simul attendite. ne modo neglectus error in immensum successu r̄pis crescat: quando nullus inuenitur. qui se p̄ ordine cōstanter opponat. Q̄ si dixeritis dimēbrationis auctoribus litem semp fuisse o p̄posita. eosqꝫ nihilominus p̄ua-lyisse: illud virgilianū respondeo: quoniam tarde venere:

S. B. undati
ordinis big-
mifat. 44.

3. Zelus
et constantia
orū

Praymuntia
P̄tiby.

Cōpīa
r̄mōdu. 7. 2.
zundu.

Hinc poeta
dicit. Principis
obsta. sero
medicina paratur.

obstantio.

^{folio 19}
bubulci. Post firmamentū līay: lata nō facile reuocatur
sententia. Nam si pilatus qđ semel scripsit immitare, nō
voluit: quomodo sumimus pōtifex vicarius christi semel
decretū reuocabit? Facilius impeditur sententia: qđ reu
cetur. Ius autē suū qui negligit: aduersario cōcedit. Ei
gilandū est om̄ibus in causa que om̄es tangit: qr qđ ab
vno eripitur: om̄ibus ablātū indicat. Quotiensq; mo
nasteriū ab ordine nřo rapitur: hereditas nřa cōmūnis
in parte dissipatur. Si qđ domū vel agrū tuū occupare
tentauerit: corā iudice mox illū accusas: inhibitionē mox
postulas: et donec vincas aduersarum a lite non cessas.
Cur ergo nos om̄es nō facimus in causis ordinis publi
cis: qđ quilibet facit in priuatis? Nūquid impossibile erit
multis: qđ facit vñus? Nisi forsitan, vbi multitudo ibi sit
et cōfusio: vt qđ diuersis cōmittit: negligentius cōseruet
Libenter em̄ amplectimur: qđ sibi proximus esse quili
bet iubetur. Sed dū cōtracto vndiq; corpe quasi ericuis
in nobis nřa reuoluentes curā ordinis abiūcimur: capti
tandē venatorꝝ insidijs de remedio fuge sero cogitamus.
Uos iam igit̄ patres reuerendi ea qua decet beniuolēn
tia monco: qua possum attētione requiro: ordini vestro
prope labenti succurrите: et his dimēbrationibus quāto
cīns obuiate. Nolite pecunīā necessitatibus tānis ppone
re: nolite denartos plus qđ ordinē amare. Turpis est dī
uiciarū custodia: qua nō innatur in necessitate respublī
ca. Quid pderit vobis auri insatiabilis cupidio: si ordi
nis vestri tam sancti: tam venerandi: tam gloriōsi pua
leat desolatio? Si antececessores nostri nō maiori cura qđ
nos vigilassent p ordine: dudū in multis cenobijs nomē
religionis nostre defecisset. Imitemur ergo eoꝝ constan
tiam: quoꝝ suscepimus hereditatem. Si dēū diligimus
si honorem ordinis amamus: si conseruare illum cupim
us: de remedio in tempore cogitem? Conferamus ad
cōseruationem ordinis pauca: ut mercamur multa reci
pere: expēndamus partem: ut possimus totū conseruan
re: offerāmus vilia ut p̄ciosa valcam? acquirere: dēmus
^{70.}
^{Joan. 19.}
<sup>Bona, ordinis
domini.</sup>
^{auaricia}
<sup>Ego v̄ p̄ero-
tatu s̄rata.</sup>
^{cōfalsa}
^{39.}
⁴

D ij

terrena: ut celestia queamus possidere. Impedamus pecuniam: impendamus et orationem: quoniam illa homo
hac deus placatur. Quicquid habemus ad ius sancti patris nostri benedicti pertinet: cui pro conseruatione ordinis
duum aliquid impendimus: non nostra damus. sed sua illi
reddimus. Enimvero non solu[m] pro animabus nobis commissis
illi sumus obnoxii: sed etiam pro substancia monasterij ad rationem obligati. Nunquam autem tunc de censu ratio redditus:
quod si pecunia in causis domini opportune exponatur. Si autem
pecunias in necessitate domini parcitur: de infidelitate famuli
suspicio generatur. In exordio huius capituli titulus de
modo resistendi dimicacionibus praecepimus. Proscriptus
que ne intactu[m] p[re]terisse videamur breuiter explicemus. Ecce
quauid ad me non pertinet ista tractatio: tamen cum sim
eiusdem ordinis vestri alumnus et amator capituli: non erit
(ut reor) vobis onerosa ausatio discipuli. Uestrus est o[ste]r
patres veru[m] a falso discernere: mihi sufficiat quod sentio ex
planasse. Modus autem obviandi his monachorum presump
tionibus facile discitur: si ab exemplo in praxim conuer
tatur. Videote ordines ceteros: et ex eorum diligentia quid
vobis faciendum sit agnoscetis. De suis procuratores in ur
be romana constituit: qui malorum principiis viriliter ob
sistunt: et nihil contra ordinem suu[m] conualescere permittunt.
Et vos patres nisi simile feceritis: grauiora dana in po
steru[m] sentietis. Si ergo fieri potest: si placet. eligatur ali
quis ex ordine. vir zelosus. deuotus. doctus et exptus: qui
non minus fauore quam zelo pugnet: qui publicis commoda sua
non preferat: qui labores non fugiat: qui contra commissione sibi
facienda nihil sua temeritate attemptet: qui procurator ordi
nis constitutus in urbe pro eodem semper sollicite inuigilet.
Tredo si talis habetur: multa pericula ordinis pueni
ret. Maxima enim prudenteria est: si procurator in urbe falsa
et ficta denunciare coram papa potuerit: que pruersi monas
chi pro dimicacione sua ut vera mentitur. Et hoc non
magne difficultatis opus est. Omnes enim cause quas alle
gant: formidine et mendacio plene sunt. Uicarius autem

egregius

= lxx. 10.

Expliratio

christi (qui magis importunitate q̄ sauro translacōne monachoz̄ cōcedit) cū allegacōnes eoꝝ diligentia p̄ci ratoris nři repulsas p̄spererit: gaudebit se occasione inuenisse negandi: qđ inuitus cōcedit. Nam et ipe īdiciū dñi sui p̄timescit. Si ergo vigilaremus: defensorem ordi nis nostri illum haberemus et aduocatum. Sola negligētia nostra arguitur: sola parcitas damnatur.

*Negligētia
dilectitia*

Cōtra eos qui bona monastērioꝝ īutiliter cōsumūt, et ordini vel in modico subuenire cōtemnūt.

Lap̄. vi.

Ed liber iam īmpetū verboꝝ in eos vertere: qđ ordini sancto in tāris necessitatibus nec in modico dignātur subuenire. Iſti sūt abbates mūndani: inutiles; voluptatibꝫ dediti: qđ (vt ver

38.

*Imperios abbatū
adventia*

Baptifila

bis baptiste carmelite mantuani utar.). Neglecto superū cultū: spredoꝝ tonātis īmporio: baccho indulgent. vene rīcꝫ munistrant. Sacra ferūt auro: numis altaria con dūt: auro vina libant. auro laquearia fulgent. Scorta tegūt gemmis: canibus cōiuia ponunt: eximis inopū culti: dicesq; rapinis: successu elati. superos: acherontaq; rident. Nulla eis de animarū salute cura est: amor dei nullus: nulla reuerentia sanctoꝝ: exercitatio nulla virtutum. Hi sunt abbates caplo vro rebelles: qđ statuta negligūt. sanctiones spernūt: regulā cōtemnūt. Ex abieccis magnificati sunt: sed honorantē se ordinem īmpie con tempserūt. Sanctus benedictus te o abba ingrate subalimauit: diuitem te fecit: monachū suscepit: fratrū suoz̄ pastorem constituit. Quare ergo nō recognoscis munificientiam legislatoris tui? Quare vicem nō rependis beneficij eius? Quid habes quod de regula eius nō acce pisti? Quis tibi cōmissum dotauit cenobii? Nōne deo nō otio principū: et clemosyne fidelii populoꝝ? Cur ergo beneficijs tantis ingratus es? Ecce nihil minus qđ obler

falso. 5.

clementia

31. 38.
55.